

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่าย

ในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การ

บริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.

๒๕๔๖ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๔๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

มหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการ

เดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑"

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่าย

ในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบ

กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

"ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และสุขาภิบาล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

"ผู้บริหารท้องถิ่น" หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี และประธานกรรมการสุขาภิบาล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

"เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น" หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้รวมถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี เทศมนตรี ประธาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรรมการสุขาภิบาล กรรมการสุขาภิบาล ประธานสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ซึ่งได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผู้ที่กระทรวงมหาดไทยสั่งให้ไปปฏิบัติราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และได้กำหนดให้เบิกค่าใช้จ่าย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในการเดินทางไปราชการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

"ภูมิลาเนาเดิม" หมายความว่า ท้องที่ที่เริ่มรับราชการ กลับเข้ารับราชการใหม่ หรือได้รับบรรจุเป็นลูกจ้างครั้งแรกหรือครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“บุคคลในครอบครัว” หมายความว่า บุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะและร่วมอาศัยอยู่
กับผู้เดินทางไปราชการดังต่อไปนี้

(๑) คู่สมรส

(๒) บุตร

(๓) บิดามารดาของผู้เดินทาง และหรือบิดามารดาของคู่สมรส

(๔) ผู้ติดตาม”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ และข้อ ๗ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ ผู้เดินทางไปราชการซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
ไปราชการได้ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ผู้เดินทางไปราชการซึ่งมีสัญญาจ้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดค่าใช้จ่าย
ในการเดินทางไปราชการไว้เป็นอย่างอื่น ให้เบิกค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดไว้ในสัญญา

ผู้เดินทางไปราชการที่มีได้เป็นเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น หรือที่มีได้มีตำแหน่งกำหนดไว้
ในระเบียบนี้ หรือไม่มีกฎหมายกำหนดตำแหน่งของผู้นั้นเทียบไว้กับตำแหน่งระดับของเจ้าหน้าที่
ท้องถิ่น ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจกำหนดเทียบตำแหน่งกับตำแหน่งระดับของเจ้าหน้าที่
ท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ หรือองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นอาจขออนุมัติต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นกรณี ๆ ได้

ข้อ ๗ สิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเกิดขึ้น ตั้งแต่วันที่ได้รับ
อนุมัติให้เดินทางไปราชการ หรือวันที่ออกจากราชการ แล้วแต่กรณี โดยให้ผู้มีอำนาจพิจารณา
อนุมัติการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร ดังนี้

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับการเดินทางของผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภา
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีเดินทางออกนอก
เขตจังหวัดทุกครั้ง

สำหรับสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องได้รับความเห็นชอบจาก
ประธานสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแจ้งให้ผู้บริหารท้องถิ่น แล้วแต่กรณีทราบก่อน หาก
เป็นการเดินทางไปราชการภายในเขตจังหวัด เพียงแต่ได้รับความเห็นชอบจากประธานสภาองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นและแจ้งให้ผู้บริหารท้องถิ่น แล้วแต่กรณีทราบก่อนเท่านั้น

(๒) ผู้บริหารท้องถิ่น สำหรับการเดินทางของรองนายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัด เทศมนตรี รองประธานกรรมการสุขาภิบาล กรรมการสุขาภิบาล ปลัดองค์การบริหารส่วน
จังหวัด ปลัดเทศบาล และปลัดสุขาภิบาล

(๓) ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดเทศบาล และปลัดสุขาภิบาลสำหรับ
การเดินทางของข้าราชการ พนักงาน ตลอดจนลูกจ้างทุกตำแหน่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผู้มีอำนาจตามข้อนี้ จะมอบหมายหรือมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรง
ตำแหน่งใด ๆ เป็นผู้อนุมัติการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักรแทนก็ได้”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๗ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
"ข้อ ๑๗ การเบิกเบี่ยเลี้ยงเดินทางสำหรับการเดินทางไปราชการเรื่องหนึ่งเรื่องใด
ในสถานที่ปฏิบัติราชการแห่งเดียวกัน ให้เบิกได้เพียงระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วัน

ออกเดินทาง ถ้าเกินต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด"
ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๘ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่าย
ในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๘ การเดินทางไปราชการ ณ สถานที่ปฏิบัติราชการใดที่ไม่สะดวกในการ
เดินทางไปกลับระหว่างสถานที่ปฏิบัติราชการนั้นกับสถานที่อยู่ ให้เบิกค่าเช่าที่พักระหว่างไปราชการ
ได้เพียงระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันออกเดินทาง ถ้าเกินต้องได้รับอนุมัติจาก
ผู้ว่าราชการจังหวัด

ผู้เดินทางตามวรรคหนึ่งให้เบิกค่าเช่าที่พักตามข้อ ๑๖ ได้ไม่เกินสามสิบวัน ถ้า
เกินให้เบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะเหมาจ่ายได้อัตราประเภท ข. แห่งบัญชี ๒ ทำเยระเบียบนี้"

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่าย
ในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบ
กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๒๑ การเดินทางไปราชการ โดยปกติให้ใช้ยานพาหนะประจำทาง และให้
เบิกค่าพาหนะได้โดยประหยัด

ในกรณีไม่มียานพาหนะประจำทาง หรือมีแต่ต้องการความรวดเร็ว เพื่อประโยชน์
แก่ราชการให้ใช้ยานพาหนะอื่นได้ แต่ผู้เดินทางจะต้องชี้แจงเหตุผล และความจำเป็นไว้ในรายงาน
การเดินทางหรือหลักฐานการขอเบิกเงินค่าพาหนะนั้น

ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศมนตรี
หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๖ ขึ้นไป หรือเทียบเท่า ให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้สำหรับกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) การเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติราชการกับ
สถานียานพาหนะประจำทาง หรือกับสถานที่จัดพาหนะที่ต้องใช้ในการเดินทางไปยังสถานที่ปฏิบัติ
ราชการภายในเขตจังหวัดเดียวกัน

ถ้าการเดินทางดังกล่าวตาม (๑) ต้องเดินทางข้ามเขตจังหวัด ให้เบิกค่าพาหนะ
รับจ้างได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ต้องไม่เกินอัตราที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

(๒) การเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก กับสถานที่ปฏิบัติราชการภายใน
เขตจังหวัดเดียวกันวันละไม่เกินสองเที่ยว

(๓) การเดินทางไปราชการในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ซึ่งไม่มีสิทธิเบิกค่าพาหนะตามวรรคสาม ถ้าต้องนำสัมภาระในการเดินทางหรือ
สิ่งของเครื่องใช้ของทางราชการไปด้วย และเป็นเหตุให้ไม่สะดวกที่จะเดินทางโดยยานพาหนะ

ประจำทางให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้

การเดินทางไปศึกษา ฝึกอบรม หรือสัมมนา การเดินทางไปสอบคัดเลือกหรือรับการคัดเลือก ผู้เดินทางจะเบิกค่าพาหนะรับจ้างตาม (๒) ไม่ได้

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๖ และข้อ ๒๗ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๖ การเดินทางไปราชการโดยเครื่องบิน ให้เป็นตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๖ ขึ้นไป หรือผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศมนตรี หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่าให้เดินทางโดยเครื่องบินได้ทุกกรณี

(๒) เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น นอกจาก (๑) ให้เดินทางได้เฉพาะกรณีที่จำเป็นรีบด่วนเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ

(๓) การเดินทางซึ่งไม่เข้าหลักเกณฑ์ ตาม (๑) (๒) จะเบิกค่าใช้จ่ายได้ไม่เกินค่าใช้จ่ายในการเดินทางภาคพื้นดินในระยะเดียวกันตามสิทธิซึ่งผู้เดินทางจะพึงเบิกได้

ข้อ ๒๗ ผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาที่ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี ให้เบิกค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิก”

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๖ และข้อ ๓๗ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๖ ค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะสำหรับบุคคลในครอบครัว ตามข้อ ๔ (๑) (๒) และ (๓) ให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับผู้เดินทางตามข้อ ๓๒ สำหรับผู้ติดตามให้เบิกได้ในอัตราขั้นต่ำสุด

ในกรณีที่เดินทางไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ ถ้าไม่อาจเข้าพักอาศัยที่ทางราชการจัดให้หรือบ้านเช่าได้ และผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้อนุมัติแล้ว ให้เบิกค่าเช่าที่พักสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวได้ไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่

(๑) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒) นายกเทศมนตรี สำหรับเทศบาล

(๓) ประธานกรรมการสุขาภิบาล สำหรับสุขาภิบาล

ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องเบิกค่าเช่าที่พักเกินเจ็ดวัน ต้องได้รับความตกลงจากผู้ว่าราชการจังหวัด

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่ผู้เดินทางไปประจำต่างสำนักงาน เดินทางโดยเครื่องบินตามข้อ ๒๖ หากมีความประสงค์จะให้บุคคลในครอบครัวเดินทางโดยเครื่องบินด้วยให้ขออนุมัติต่อผู้ว่าราชการจังหวัด”

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๖ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่าย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔๖ การเดินทางไปราชการต่างประเทศ ซึ่งจะเบิกค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้ได้
หมายถึงการเดินทางไปราชการนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ ผู้ที่จะเดินทางไปจะต้องได้รับความเห็น
ชอบจากผู้มีอำนาจตามข้อ ๗ แล้วแต่กรณี ก่อนเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาอนุมัติ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เวลาที่เดินทางอยู่นอกราชอาณาจักร สำหรับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น หมายถึง เวลาตั้ง
แต่ประทับตราหนังสือเดินทางออกจนถึงเวลาที่ประทับตราหนังสือเดินทางเข้า”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ข้อ ๑๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๐ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่าย
จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
“ข้อ ๕๐ ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศ ในกรณีจำเป็นอาจเบิกค่าเช่าที่พักเท่า
ที่จ่ายจริงโดยมีใบสำคัญคู่จ่ายได้ ถ้าได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ข้อ ๑๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๒ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่าย
จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
“ข้อ ๕๒ การเดินทางไปราชการต่างประเทศ โดยเครื่องบินจากประเทศไทยไป
ต่างประเทศ หรือจากต่างประเทศกลับประเทศไทย หรือการเดินทางไปต่างประเทศให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
(๑) ชั้นหนึ่ง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งเทียบเท่า
หรือนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
(๒) ชั้นต่ำสุด สำหรับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น นอกจากกล่าวใน (๑)”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ข้อ ๑๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๓ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่าย
จ่ายในการเดินทางไปราชการของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
“ข้อ ๕๓ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตี
ความ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
วินิจฉัยปัญหา ยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบนี้ กำหนดหลักเกณฑ์และกำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ดำเนินการ
ให้เป็นไปตามระเบียบนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ปลัดกระทรวงมหาดไทย อาจมอบอำนาจเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามวรรคแรกให้ผู้ว่า
ราชการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
จังหวัดได้”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ชานี ศักดิเศรษฐ์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาการแทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

